

PÍSEŇ 0811

Jezu Kriste, náš přelavný Králi

1505, 1512



1. Je - zu Kris - te, náš pře-slav-ný Krá - li, tys ho - den nej -
- vyš- ší cti a chvá - ly; dej, ať v ú --- ctě k to- bě jsme stá - lí.

2. Tys nám zjevil života věčného slávu i čest, v něm hojnost dobrého; své milé sám vedeš do něho.
3. Dáváš jim, aby tě věčně znali, z víry v svém srdci tě milovali a v tom až do smrti trvali.
4. Ty je také mocně potom vzkřísíš, předivnou proměnou je utěšíš, v duši, v těle je též oslavíš,
5. by po zdejší nedokonalosti, zproštění hříchů i nehodnosti, požívali věčné radosti.
6. S Otcem, s Duchem tě budou vždy ctíti, přerozkošný obličej tvůj zřítí, s říší nebeskou tě chváliti.
7. Vždyť zde po Bohu pouze vzdychali; jeho znát se pilně učivali, však jen z částky ho poznávali.
8. Tam i důvod tvých předivných skutků jasně spatří beze všech zármutků i bez všelijakých nedostatků,
9. proč svět stvořils, proč jsi jej vykoupil, ale toho, jenž ti tvou čest loupil, jak jsi hrůzou smrti zarmoutil.
10. Ty naplníš přejasnou známostí své vyvolené, též i moudrostí a sobě vzácnou spravedností.
11. Pomož ty nám svou dobrotivostí k té koruně života v slavnosti, Pane Kriste, k věčné radosti.

1615, 1979